

MI LESZ MÉG ITT?

Nem szereti az önkormányzatokat a mai központi hatalom, be is tart, ahol csak lehet a feladatok átpasszolásával, és ahogyan nem ad e feladatok megoldásához anyagi eszközöket.

Olyan „időzített bombákat” helyezett el a törvényalkotás a helyi közéletben (és a következő kormány számára is), amelyeknek robbanása még ebben az évben, de nagyobb részt jövőre várható. A detonáció minden bizonnyal repedéseket (inkább szakadékokat) fog előidézni a lakosság és a helyi képviselő között. Az időzített bombák azok a törvények, amelyeket a parlament már megalkotott, súlyos anyagi terheket jelentő végrehajtására azonban 1994-től kötelezi a helyi önkormányzatokat.

1992 tavaszán elfogadta a parlament a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényt. Hatálya az egészségügyi, oktatási és közművelődési dolgozókra terjed ki. A törvény önmagában szükséges, az érintettek örö-

mel fogadták. Végrehajtásának hatása tele van felszültségekkel. Néhány eleme 92-ben és 93-ban hatályba lépett. Ezek anyagi terhe a városra tízmilliós nagyságrendű, de ez is alig elviselhető. A kormány szerint pedig itt van a pénz, nem is adott segítséget.

A bomba 94-ben robban. A százmilliós többletkiadás fedezetét elő kell teremteni. A kormányzat nem ígér semmit. Szerintük van pénz az önkormányzatoknál. Honnan? Vessen ki a város újabb adókat? Élezze ki a feszültséget az önkormányzat a lakosság és a közalkalmazottak között?

A törvényalkotás tulajdonhoz juttatta az önkormányzatokat. Megkapták az iskolákat, a kulturális intézményeket, az utakat, hidakat és a legnagyobb falatot, a lakásokat. Ennek értéke városunkban több milliárd forint. Ismerjük ezeknek a lakásoknak az állapotát. Felújításukra több száz millió forint kellene. Az átadásukkal együtt elfelejtette átadni azt a

felújítási keretet, amit eddig a központi költségvetés tartalmazott. Gondoskodják a felújításról a tulajdonos! Az öröm mellett két dolgot tehet az önkormányzat: nem emel lakbért, és ezzel együtt a lakásokat hagyja tovább romlani. Megteremti a felújítás költségeit a lakberek felemelésével. Tessék választani! Nemrég fogadta el a parlament az úgynevezett szociális törvényt. Hatása az önkormányzatra még alig ismert. Egyet már biztosan tudunk: a munkanélküli-segélyből kiesők ellátásának fele az önkormányzatokat terheli. Ebben az évben ez még pár száz fő, jövőre meghaladja az ezret. Hányszor tízmillió forintot kell erre is előteremteni? (Tévedés ne essék, nem a munkanélküliek ellen vagyok, de ez egy másik téma). Nem tudni azt sem, hogy mekkora terheket ró a városra a lakhatási hozzájárulás.

Lehetne sorolni tovább a példákat, mert ennél több az időzített bomba. Nem tudjuk még,

hogyan milyen hatással lesz a városra a kárpótlás. Mennyi vagyont lesz köteles átadni a város kárpótlási jegyekért, és mit tud csinálni ezekkel a jegyekkel? Kikapátázza velük a városháza tanácstermét?

Mennyi a szándékosság a törvényalkotás ilyen jellegű megvalósításában? Gyanítani lehet, hogy tudatosan történt. A cél kettő, és mindegyik összefüggésben van a közelgő választásokkal. Egyrészt a többségében ellenzéki pártokra épülő helyi önkormányzatok helyzetének lehetővé tételének azzal, hogy a törvények végrehajtását anyagi erőforrás nélkül adja tovább. Ez kialakítja és felerősíti az elégedetlenséget a helyi hatalom és a lakosság között. Másrészt a 94 utáni parlamenti többség helyzetének megnehezítése. (Ennyire nem bízik a győzelemben a mai kormánykoalíció?) Mindegyik törvény jelentős anyagi terheit 1994 után jelentkeznék.

Törzsök Károly

GÁZRÓL DÖNTÖTT A KÉPVISELŐ-TESTÜLET

Várpalota város önkormányzati képviselő-testülete az 1993. március 9-i ülésen felbecsülhetetlen jelentőségű döntést hozott. Egyhangúlag jóváhagyta a polgármesterek által aláírt Várpalotai Regionális Környezeti Rehabilitációs Önkormányzati Céltársuláshoz való csatlakozást, s ezáltal végleg elkötelezte magát a lakosság által csak japán gázprogramként emlegetett program mellett.

Ezzel a döntésével a képviselő-testület Várpalota történeté-

nek legnagyobb kommunális beruházása mellett tette le a voksot, melynek megvalósulása után egy másik, szebb, tisztább Várpalotán élhetünk. Inotától Pétfürdőig ivóvízvezetékekkel, szennyvízvezetékekkel, földgázvezetékekkel, szennyvíztisztító telepekkel, lakótelepi fűtőerőművekkel lesz ellátva a város, s ezzel eléri az ezredvég európai városainak színvonalát.

Megszűnik a széntüzelésből adódó levegőszennyezés, megszűnik a karsztvízkincs elszennyezésének a veszélye. A kom-

munális programmal párhuzamosan megvalósuló ipari program a térség 8 ipari üzeme szennyvízkibocsátását csökkenti radikálisan. Bizton mondhatjuk, hogy a projekt megvalósulása után gyermekeink, unokáink s mi magunk is egy lényegesen tisztább környezetben fogunk élni. Várpalota és környéke elbűcsűzik egy igen kétes hírű előkelő helyezettől, megszűnik az ország második legszennyezettebb régiója lenni, ennek markánsan kimutatható egészségügyi következményeivel együtt.

A döntés súlyának másik aspektusa pénzügyi jellegű. Egy közel harminc évre szóló súlyos pénzügyi elkötelezettséget jelent, melynek terheit az utánunk következő generációnak is viselnie kell, az utolsó hitel- és kamattörlesztő részleteket már unokáink fogják visszafizetni.

A beruházás gyakorlati kivitelezése előreláthatólag 1994-ben indul, és 3—4 év alatt befejeződik. A beruházás vállalkozási lehetőséget teremt a vállalkozóknak, munkahelyeket teremt, enyhíteni a munkanélküliséget. A